

KULTUR

Se her! Sådan kan du få den. Kunsten. I din kirke. I dit kontordomicil. Køb!

Alexander Tovborg har et mellemværende med tro og har omdannet Kunsthal Charlottenborg til en kirke. Men også til et udstillingsvindue.

KUNST

MATHIAS KRYGER

Alexander Tovborg: Kirken. Kunsthal Charlottenborg. Til 6. august

Det kræver en god portion villet benovelse at lade sig overraske over, at farvet plastfolio, der er klisteret på vinduer, kaster farvet lys på vægge og gulve, når solen står rigtigt.

Selvfolgelig gør det det! Og derfor er farvede vinduer også et gammelt trick brugt især i de gotiske katedraler og i

opdateringer af denne udsmykningsgenre skabt af samtidskunstnere: Kölner Dom og Gerhard Richter, for nu at trække på det ypperste eksempel, jeg kan komme i tanke om.

Den danske kunstner Alexander Tovborg gør det, med klisterfolie, på Kunsthal Charlottenborgs vinduer på den udstilling, som hedder 'Kirken', i bestemt form.

Han har, som Lea Porsager i 2021 gjorde med sin installation af vindmøllevinger, åbnet kunsthallen grundplan omkring den store centrale sal, så den rimer lidt på kirkerum med akser og sideskibe og så fremdeles. Og altså med de farvesatte rundbueformede vinduer som det store nummer.

Og dertil kommer så mindre og større (faktisk springende fra netop små til enorme) malerier, der rent ikonografisk lader sig aflæse som tilhørende kristendommens billedsprog.

Det begynder med æbler og med Eva. Så kommer Adam efterfulgt af en døbefont (skulptur) igen fulgt af Madonna med barnet. Det hellige bud handler i den grad også om familieførelse. Mor, far, barn ... Ødipus, Jesus, Tovborg ...

På endevæggen i kunsthallen store sal hænger tre næsten identiske gule

og røde malerier, hvis dimensioner mimer dimensionerne og formen på Kunsthal Charlottenborgs vinduer. De viser Eva og slangen i paradiset, som var de to i forbund med hinanden.

Inderst inde i kunsthallen rammer vi mere paradiset med to sidefløje med kalkmalerier af store æbler (først lyse i skrællen, sidenhen mere mørke, modnede, rådnende?) og med et enkelt enormt maleri med titlen 'Beatrice' gjort i friske, måske lidt hidsige pastelfarver, og som vel taler om Beatrice fra Dantes 'Den guddommelige komedie' og det paradisiske, som hun vist der repræsenterer.

Et lille maleri viser så Noa, som efter syndfloden ser ud til at hvile sig med en daseøl, alt imens en 'Teenage Jesus' hænger korsfæstet fra loftet og agerer bemalet objekt, der kunne flytte direkte ind i en rigtig kirke og der hænge over alteret og lade sig tilbede. Hvordan det er gået til, at Jesus er havnet på

Kunsten er til salg, siger han ganske rigtigt i denne tekst

korset som teenager, ved jeg ikke, men relationen mellem ungdom og idoldyrkelse giver mening.

Til sidst spørger udstillingen: 'Hvad lavede Gud om søndagen?', og sender vel der også en hilsen til den måde, hvorpå menneskeheden har valgt at inddele tidens gang i et underligt system af arbejde og fritid. Normaliseringsprocesserne springer ud af kristendommen i Tovborgs kirke: mor, far og børn ... arbejde, arbejde, arbejde, fredag, dasebajer og røde æbler.

Kom og køb

Og spørgsmålene rejser sig:

Er denne kirke ironisk?

Er denne kirke virkelig?

Hvad betyder det at male, som Tovborg gør det, i et billedsprog, der er hentet frem fra for omtrent 100 år siden - i en modernistisk stil, der altid har mindet mig om schweizisk-tyske Paul Klee?

Hvad betyder det at omdanne et kunstens rum, kunsthallen - i utopisk forstand frigjort fra både troens og magtens paradigmer? Er det ikke næsten forræderisk sådan at bygge en kirke inde i det rum, som er et symptom og symbol på kunstens frisættelse fra netop kirken?

Og hvad er det, kunstner og kunst-

hal mener, vi har at lære af kristendommen - den dominerende magts trosparadigme - i en tid, hvor noget nær alle andre kunstinstitutioner og førende teoretikere siger: Lad os lære af de mest udgrænsede positioner i verden. Lad os lære af oprindelige folk, hvis animisme kristendommen har kvalt. Lad os erkende, at eurocentrismen har udbredt sine dårligdomme jorden over med Bibelen i den ene hånd og pisker i den anden, og forbind os til planeten på ny?

Udstillingens introducerende tekst siger, at Alexander Tovborgs udstilling har »... paradokset mellem det guddommeligt skabte og det menneskeligt skabte som sit omdrejningspunkt. Hvad er denne guddom, der tales om?

Så er der måske mere hjælp at hente i den lydoptagelse, der følger udstillingen, og som kan tilgås via kunsthallen app.

Her performer Tovborg en tekst, der kunne anspre til en personlig motivation for det at skabe denne kirke. Måske det handler om savnet af en fader, som ikke længere er. Måske kirken er en rumrak op til faderen, en personlig kanal fra kunstneren til kunstnerens far, spejlet i den far-søn-relation, som Det Nye Testamente fletter

De farvede vinduer er skabt med plastfolio og fremstår lidt som en demonstration af, hvad kunstneren ellers kunne gennemføre med et større budget i glas.

Foto: David Stjernholm

sig om: Gud-Jesus. Uanset hvad bliver den oplæste tekst også et sted, hvor Tovborg kan skabe en satire over nutidens kirke, med spaghattigudstjenester og yoga.

Han kalder den et supersygehus og et hotel. Og han vender teksten mod sig selv og fremstår som en grådig Gollum, der ikke kan tøjle sit eget begær efter mere, højere og vildere. Kunsten er til salg, siger han ganske rigtigt i denne tekst.

Og når alle spørgsmål er stillet, og svarene runger i kunsthallen store og næsten tomme sale med de farvede vinduer, så er det netop det forhold, der står tilbage:

Udstillingen er også at betegne som et forfinet udstillingsvindue.

Se her! Sådan kan du få den. Kunsten. I din kirke. I dit kontordomicil. På dit supersygehus. Dit hotel. Eller i din lufthavn. Kom og køb. mathias.kryger@pol.dk

LION MUSICALS PRÆSENTERER I SAMARBEJDE MED CLEMENS' OULIVE NATION

MUSIKFORESTILLINGEN

NATASJA

EN RØRENDE OG ENERGISK MUSIKFORESTILLING
OM DANMARKS UKRONEDE RAP- OG REGGAEDRONNING!

SOMMERENS
FEDESTE
OPLEVELSE!

KØB BILLET PÅ
LIONMUSICALS.DK